



**MINISTERIEEL BESLUIT HOUDENDE
BESCHERMING ALS MONUMENT, STADS- OF DORPSGEZICHT**

**DE VLAAMSE MINISTER VAN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN,
AMBTENARENZAKEN EN BUITENLANDS BELEID,**

Gelet op het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten, stads- en dorpsgezichten, gewijzigd bij decreten van 22 februari 1995 en 8 december 1998;

Gelet op de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, gewijzigd bij bijzondere wet van 8 augustus 1988, inzonderheid artikel 6, § 1, I, 7 ;

Gelet op het besluit van de Vlaamse regering van 13 juli 2001 tot bepaling van de bevoegdheden van de leden van de Vlaamse regering;

Gelet op het ministerieel besluit van 22 oktober 2001 houdende ontwerp van lijst van voor bescherming vatbare monumenten, stads- en dorpsgezichten;

Gelet op het advies van de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen van 02 mei 2002,

BESLUIT :

Artikel 1. Wordt beschermd, overeenkomstig de bepalingen van het decreet van 3 maart 1976, gewijzigd bij decreten van 22 februari 1995 en 8 december 1998:

Wegens zijn historische en artistieke waarde:

- als monument:

SINT-ANGELA-INSTITUUT EN KLOOSTER, gelegen te
Haacht (Tildonk), Kruineikestraat(TIL) 5;

bekend ten kadaster:

Haacht, 2e afdeling, sectie A, perceelnummers 148C, 156, 164P, 164S, 164T, 164V.

Wegens zijn historische waarde:

- als dorpsgezicht:

DE DORPSKERN VAN TLDONK, gelegen te

Haacht (Tildonk), Dorpsstraat(TIL) ; Kruineikestraat(TIL) ; Pastoor Lambertzdreef(TIL) ;

bekend ten kadaster:

Haacht, 2e afdeling, sectie A, perceelnummers 109M, 109V, 109W, 109X, 110G, 112K, +

117G(DEEL), 117S(DEEL), 117T(DEEL), 117V(DEEL), 117W(DEEL), 128G, 128H, 129G, 129L, 139K, 139T, 139V, 141M, 141N, 141P, 141S, 143F, 143T, 143V, 143W.

Art. 2. Het algemeen belang dat de bescherming verantwoordt, wordt door het gezamenlijk voorkomen en de onderlinge samenhang van de volgende intrinsieke waarden gemotiveerd:

Historische waarde: ontstaan in 1818 onder impuls van pastoor Johannes Lambertz (1775-1869) als dorpschooltje in een bijgebouw van de pastorie en sinds 1822 op de huidige locatie gevestigd evolueerde het Sint-Angela-instituut van de Zusters Ursulinen dat een meisjesinternaat met een “kosteloze” lagere school combineerde in de loop van de 19^{de} eeuw tot een internationaal gerenommeerde onderwijsinstelling die niet alleen tot de oudste meisjesinternaten ten lande kan worden gerekend maar tevens aan de basis lag van een veertigtal nieuwe, overgans de wereld verspreide vestigingen.

Het los van een vooropgesteld plan tijdens de periode 1822-1930 organisch gegroeide, deels bepleisterde bakstenen school- en kloostercomplex getuigt in zijn stilistische verscheidenheid van een gestage uitbreiding van het onderwijsaanbod en de hiermee gepaarde aangroei van schoolbevolking en kloostergemeenschap. Het feit dat niet alleen de schoolgebouwen opmerkelijk intact bleven, vaak met originele aankleding en meubilair zoals de refter, de proclamatiezaal, een slaapzaal met couchettes, een toiletruimte, maar ook de globale omkadering met klooster, boerderij, ommuurde nutstuin met serre en boomgaard en een ca. 1880 in een hybride landschappelijke stijl aangelegde siertuin met vijver, lindenlaan en overwegend religieus geïnspireerd tuinmeubilair maakt van Tildonk een uniek tijdsdocument.

Historische, i.c. de architectuurhistorische waarde: de imposante, architecturale vormgeving met karakteristieke typologie van respec. rond binnenkoeren en speelplaatsen gegroepeerde klooster- en schoolgebouwen vormt een boeiende synthese van diverse stijlen gaande van neoclassicisme, vooral neogotiek, eclectisme tot art nouveau en zelfs art déco waarbij functioneel-praktische en esthetische aspecten met elkaar werden verzoend. Opvallend bij de binnenafwerking is het systematisch en decoratief gebruik van “moderne” materialen in de vorm van decoratieve vloertegels en faiëncemuurbekledingen die samen met de met geëtst glas beglaasde klasdeuren de karakteristieke sfeer van de eindeloze gangen typeren.

Artistieke waarde: de vleugels met uitgesproken representatieve en/of religieuze functie onderscheiden zich door een zeer verzorgde en rijke interieurdecoratie volgens een totaalconcept gerealiseerd door nauw samenwerkende kunstenaarsateliers.

De intieme, eerder sobere kloosterkapel (1863) en meer nog de voornamelijk uitbundig gestoffeerde, driebeukige kloosterkerk (ca. 1880) met meubilair van Frans De Vriendt uit Borgerhout, orgel van Anneessens uit Geraardsbergen en brandglasramen van het Brugse atelier van Samuël Coucke (1833-1899) vormen opmerkelijk gaaf bewaarde voorbeelden van een kwaliteitsvolle, religieuze neogotische vormgeving en decoratie uit de tweede helft van de 19^{de} eeuw.

De feestzaal (1903-1904) - een driebeukige, afgeknotte hal met beglaasde dakkap naar ontwerp van de Brusselse architect J. Prémont - vormt een opmerkelijk voorbeeld van art nouveau-architectuur, opgevat als een metaalstructuur geleverd door het atelier Devroye uit Brussel waarvan het “feestelijk” karakter wordt bepaald door de florale en sterk symbolische scraffiti-versieringen van de Vilvoordse kunstschilder-decorateur Augustin Giraud, het sterk geometrische en geabstraheerde glas-in-lood van de Brusselse glazenier Raphaël Evaldre en de kleurrijke tegellambrisering van Villeroy & Boch.

Historische waarde van de dorpskern: karakteristieke structuur en beeld van deze overwegend eind 19^{de} eeuwse dorpskern wordt grotendeels bepaald door het brede, rechtlijnige tracé van de Pastoor Lambertzdreef met enerzijds het oud gemeentehuis en anderzijds het Sint-Angela-instituut in de gezichtas en door de dominante aanwezigheid van neoclassicistisch geïnspireerde, ruimere burgerwoningen in combinatie met een fraai villadomein, verwijzend naar de vroegere welstand ontleend aan de nabijheid van een internationaal gerenomeerde onderwijsinstelling.

Art. 3. Met het oog op de bescherming zijn van toepassing:

De beschikkingen van het besluit van de Vlaamse regering van 17 november 1993 tot bepaling van de algemene voorschriften inzake instandhouding en onderhoud van monumenten en stads- en dorpsgezichten (Belgisch Staatsblad 10 maart 1994).

Brussel, 14-06-2002

Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden,
Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid,



Paul VAN GREMBERGEN